

Structured Educational Visit and Training Seminars in Reykjavik

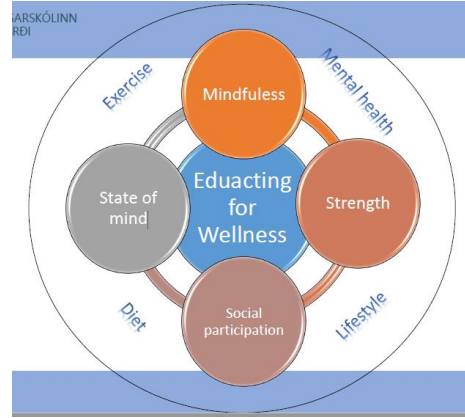
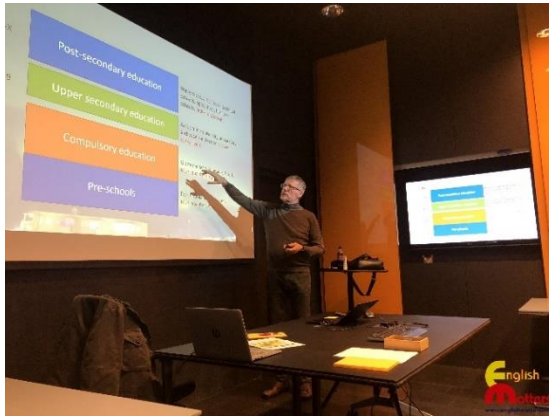
Iskolánk 2019/20-as Erasmus+ pályázatának utolsó programját 2020 márciusára terveztük. Ekkor még nem tudtuk, hogy az időközben kialakuló járvány miatt milyen nehézségekkel is kell majd szembenéznünk.

A repülőjegyet, a szállást jóval korábban megvettük, lefoglaltuk már, a kurzusdíjat is kifizettük. Nagy izgalommal készültem az útra, amikor kb. egy héttel az indulás előtt levelet kaptam a szervezőktől: a vírushelyzet miatt lehet, hogy a kurzust módosított programmal tudják csak megvalósítani és sokan talán el sem jönnek. Vállalom-e a részvételt? Vagy elhalasztom? Lemondom?

Mivel ez a látogatás kulcsfontosságú volt, a pályázat egészét tekintve a részvétel tűnt a legjobb megoldásnak. Azonban a végső döntés meghozatala előtt minden lehetséges fórumon begyűjtöttem az elérhető információkat: Tisztiorvosi szolgálat, Külügyminisztérium, Konzulátus, Tempus, orvos barátaim, kint élő magyarok..., mérlegeltem és végül úgy döntöttem: elindulok.

Az első napi regisztráció során derült ki, hogy a jelentkezőknek csak egy töredéke vállalta a részvételt. Ez szomorú volt, mert így kevesebb kapcsolat kiépítésére adódott lehetőség, viszont a jelenlévőkkel jobban megismerhettük egymást. Ezt a közös programok: városfelfedezés, múzeumlátogatás, kirándulások – field trips – is elősegítették. További nehézséget okozott, hogy a tervezett iskolalátogatásokat „élőben” nem tudtuk megvalósítani, mert ekkorra már az iskolákat Reykjavikban is bezárták. Azonban az izlandiak és szervezőink rugalmasságának köszönhetően mégis sikerült „első kézből” megismerni az oktatási rendszert, az intézményeket. Aki vállalta, az személyesen jött el és tartotta meg ppt-k és videók segítségével a bemutatót; aki ezt nem tudta megtenni, az videokonferencia során csatlakozott hozzánk.

Mobil és internet segítségével kapott feladatok révén sikerült megismernünk a város néhány nevezetességét:

Sun voyager

Hallgrímskirkja

Höfði house

A Nemzeti Múzeumban pedig - neten is elérhető anyagok meghallgatásával – egyéni kalauzolással - ismerhettük meg az ország történelmét, kultúráját bemutató tárgyi emlékeket.

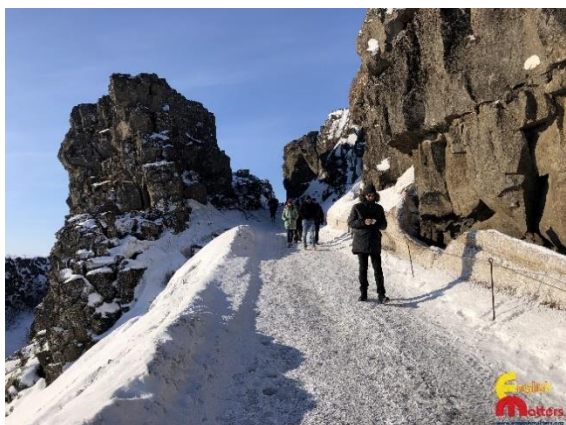
Pjóðminjasafn Íslands: "Making of a Nation
Heritage and History in Iceland"

A tanulmányi kirándulások során jártunk kialudt vulkán kráterén, lávamezón. A gleccserek tövében sétálva saját szemünkkel mérhettük fel a globális felmelegedés hatására végbemenő gyors olvadást,

az Eyjafjallajökull vulkán 2010-es kitörésének következményeit, nyomait. Jártunk az eurázsiai és amerikai tektonikus lemezek találkozásánál, az első izlandi országgyűlés helyszínén és a hexagonális bazaltoszlopokkal szegélyezett „black beach”-en is.

Természetesen a gyönyörű vízeséseket és a geyzíreket sem hagytuk ki. Helyi idegenvezetőnk részletesen megismertetett az ország geológiai, kulturális, történelmi, politikai helyzetével, a mindennapi élet örömeivel és bánatával. Utunk során részünk volt ragyogó napsütésben és viharos széllel kísért szakadó hóesésben is.

Izlandon az embereknek két dolgot kell nap mint nap észben tartaniuk: itt az időjárás öt perc alatt teljesen meg tud változni – erre fel kell készülni, alkalmazkodni kell. És: ilyen „vad körülmények között” úgy tudnak az emberek könnyen boldogulni, ha összetartanak, egymást segítik. Ezt a hozzáállást, szemléletmódot a nap minden percében tapasztaltam. Az emberek mindenhol nyitottak, kedvesek, barátságosak, segítőkészek voltak és szinte mindannyian beszéltek angolul – azaz: kétnyelvűek.

A vírushelyzet kezelése is nagyon példaértékű volt. Bár már érezhetőek voltak a járvány korai jelei, semmiféle pánikot nem tapasztaltam. Minden nyilvános helyen kézfertőtlenítő várt és nyomatékosan kérték a távolságtartást - social distancing -, melyet udvariasan, derűsen be is tartottak, mintha ez mindig is így lett volna a mindennapokban.

A „sors fricskája” az volt, hogy a szálláson egy Erasmus + ösztöndíját kint töltő doktorandusz hallgatóval laktam együtt, akinek épp a virológia volt a szakterülete, így naprakész információk álltak rendelkezésemre az aktuális helyzetről. Sajnos a hét közepén itthonról már hírek érkeztek a határok várható lezárásáról, amelyet az oslói konzulátusról érkező személyes megkeresés meg is erősített. (Indulás előtt regisztráltam a konzulátuson. Ezt korábban soha nem tettem még meg, de most nagyon hasznosnak bizonyult!) Így sajnos hamarabb kellett hazajönnöm és online fejeztem be a kurzust.

Bár a járvány miatt a körülmények nem voltak a legideálisabbak, és az időjárás is többnyire fagyos volt, mégis nagyon sokat tanultam, nagyon hasznosnak bizonyult a tanulmányút: nemcsak a megismert kollégák miatt, hanem mert a képzés során alkalmazott módszerek, eszközök zökkenőmentesen segítettek át az itthon rám váró digitális oktatási rendbe. A megismert történelmi és kulturális ismeretek, a természetről megtapasztaltak, gyűjtött anyagok pedig a két tanítási nyelvű órákat fogják színesíteni a jövőben.

Nagyon hálás vagyok csoportunk vezetőjének, a szervezőknek, fogadó és szállásadó családomnak és minden segítőnek, hogy lehetővé tették a kurzuson való biztonságos részvételt.

M. Kovács Éva